

Dosarul nr. 2r-233/20

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. : A. Donos)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. : A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Vicol Alexandru,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vicol Alexandru
împotriva lui Pogor Eduard cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin
contravenție,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2020 prin care s-a
restituit cererea de apel declarată de Vicol Alexandru, din motiv că apelantul nu a
îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel,

c o n s t a t ă :

La 9 august 2019, Vicol Alexandru s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere
de chemare în judecată împotriva lui Pogor Eduard solicitând încasarea sumei de 25
000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenție.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 5 noiembrie 2019, s-a admis
parțial acțiunea înaintată de Vicol Alexandru.

S-a încasat de la Pogor Eduard în beneficiul lui Vicol Alexandru, suma de 1000
(una mie) lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 7 noiembrie 2019, Vicol
Alexandru a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul
Central din 5 noiembrie 2019.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 3 februarie 2020 nu s-a dat curs cererii
de apel depusă de Vicol Alexandru și s-a comunicat apelantului despre necesitatea
depunerii unei cereri de apel, cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își
întemeiază apelul stabilindu-i termen până la 20 februarie 2020.

S-a explicat apelantului că în cazul în care nu vor fi lichidate neajunsurile în
termen, cererea de apel va fi restituită.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2010 s-a restituit apelul
declarat de Vicol Alexandru din motiv că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile
instanței de apel.

La 8 aprilie 2020, Vicol Alexandru a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2020 solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și restituirea pricinii spre rejudecare.

În motivare, a reiterat că nu este de acord cu încheierea instanței de apel, soluția fiind una neîntemeiată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs constată că Curtea de Apel Bălți a emis încheierea la 20 februarie 2020.

Potrivit prevederilor art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit avizului de recepție recurentul a recepționat încheierea instanței de apel la 01 aprilie 2020 (f.d.44)

Cererea de recurs a fost declarată la 8 aprilie 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.425 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 427 lit.a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii din următoarele considerente.

Din materialele dosarului rezultă că, prin încheierea din 3 februarie 2020 instanța de apel i-a acordat apelantului Vicol Alexandru termen până la 20 februarie 2020 pentru prezentarea cererii de apel motivată.

Totodată, instanța a expediat încheierea apelantului.

Potrivit avizului de recepție anexat la materialele dosarului se atestă că Vicol Alexandru a recepționat încheierea instanței de apel din 3 februarie 2020, la 6 februarie 2020 (f. d. 38).

Așadar, începând cu 7 februarie 2019, apelantul a avut la dispoziție 13 zile, adică până la 20 februarie 2020, termen limită pentru a îndeplini indicațiile instanței.

Art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă, stipulează că părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Totodată, și Curtea Europeană a Dreptului Omului a menționat că accesul la justiție trebuie să fie asigurat în mod efectiv și eficace. Principiul accesului liber la justiție implică și respectarea termenelor în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale.

Colegiul reține că apelantul Vicol Alexandru nu s-a folosit cu bună credință de drepturile sale procesuale și nu a executat indicațiile date de instanță prin încheierea din 3 februarie 2020.

Or, neprezentând cererea de apel motivată în termenul stabilit, a manifestat o neglijență față de indicațiile instanței, tergiversând intenționat examinarea procesului.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța dispune restituirea cererii de apel dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1).

Astfel, neîndeplinirea indicațiilor instanței de apel în termenul stabilit de instanță, are ca efect pierderea unui drept procedural ce nu a fost exercitat în termenul legal imperativ, fără a aduce atingere dreptului subiectiv civil.

Prin urmare, la caz în condițiile în care, recurentul nu a prezentat apelul motivat în termen, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă și întemeiată concluzia instanței de apel privind restituirea cererii de apel.

În condițiile art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, a menționat că comportamentul părților în procesul de judecată este foarte important, întrucât constituie un element obiectiv și de care trebuie să se țină cont pentru a se determina dacă a fost sau nu depășit termenul rezonabil prevăzut de art. 6 par. 1 din Convenție.

Ceea ce li se pretinde părților este o „diligență normală” în cadrul procesului de judecată, având drept scop finalizarea acestuia. Atunci când constată că părțile nu au dat dovadă de o asemenea diligență, acest lucru reprezintă un element obiectiv, în favoarea statului-parte la Convenție.

Instanța de recurs notează că instanța de apel, corect a concluzionat despre restituirea cererii de apel declarată de Vicol Alexandru, dat fiind faptul că ultimul neîntemeiat nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanță.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2020.

În conformitate cu art. 427 lit. (a) art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Vicol Alexandru.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2020, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vicol Alexandru împotriva lui Pogor Eduard cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție,

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru